

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 10 frt — kr.
 Félévre . . . 5 „ — „
 Negyedévre . . . 2 „ 50 „
 Egy óra . . . — „ 85 „
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatalt:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
 a kir. ítélőtábla épületével szemben,
 hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó föl-szólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
 I. EMELET

hová a lap azelőlti részét illető minden közlemény int. zendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivataltól vesz 181

Kárbavesztett mosakodás.

Pécs, 1896. március hó 21.

Azt az óriási baklövést, a mit a város házán a Fehérváry-Gromon-féle titkos bizalmi feliratokkal elkövettek, kinos vergődésnek is beillő ügyefogyott védekezéssel, a tények és szabályoknak kézzelfogható elcsavarásával tetézik, ezzel is igazolva azt, hogy aki egyszer letér az egyenes utról, az minden további lépéssel mélyebben téved bele az utvesztőbe, a honnét nincs kibontakozás, mert minden menekülési kísérlet újabb összeütközésbe hozza a törvénnyel, joggal és az igazsággal.

A „P. N.” tegnapi számában egy félhivatalos színezetű kommüniké jelent meg, a mely a bizalmi feliratoknak a városi bizottság megkérdése nélkül történt felküldését azzal mentegeti, hogy a polgármestert erre 25 évi gyakorlat, de más-különb is a városi szabályrendelet által körvonalazott hatásköre jogosította fel, mely a polgármester jogai között említi föl, hogy „alkalomszerűleg képviseli a város közönségét.”

Ebből a mentegetőzésből két dolgot tanulunk meg.

Először, hogy a polgármester már 25 év óta gyakorolja a város törvényes képviseletének kijátszását s a közönség nevében intézkedik ennek tudta nélkül; má-

sodszor pedig, hogy erre jogosítottnak is hiszi magát, mert a szabályrendelet azt is említi, hogy a polgármester alkalomszerűleg képviseli a várost.

A ki a 25 éves gyakorlatra hivatkozott, az nagyon rossz szolgálatot tett a polgármesternek, mert oly titkot árult el, a miről eddig a város közönségének tudomása sem volt.

Szent isten! 25 éves gyakorlat! Hány rég letűnt politikai nagyságnak a zsebében rejtőzhetik Pécs város közönségének egy titkos bizalmi nyilatkozata; hány gyorsan elkopott politikai érdemnek nyujthatuk már tudunkon kívül az elismerés babérkoszoruját? Talán még Tarnócy is kapott ilyet?

De ha 25 évig tartott is ez a gyakorlat, abból jogosítványt a polgármester számára kovácsolni nem lehet, mert csak most lett először rajtacsipve, lopva űzött gyakorlat jogszokást nem alapít.

Sokkal merészebb, de merészségében is szánandóan naiv az a magyarázat, mely a polgármester feliratozási jogát a városi szabályrendeletre alapítja.

A kik azt a szabályrendeletet alkoták, bizonyára még al-nukban sem gondoltak arra, hogy a mikor a polgármester reprezentacionális jogkörét szabályozandók, felvették a szabályrendeletbe, hogy ő a l-

kalomszerűleg képviseli a város közönségét, akkor a polgármester kezébe tették le a választási jogot arra nézve is, hogy mely ügyekben találja ő alkalomszerűnek a város közönségét egymaga képviselni s melyekben lesz kegyes ezt a képviseletet a törvényhatósági bizottsággal megosztani.

Az a polgármesteri képviseleti jog a dolog természetéből folyólag, mire az „alkalomszerű” kifejezés is utal, nem terjedhet másra, mint arra, hogy egyes ünneplés alkalmakkor a város képviseletében a polgármester megjelenhessen, vagy ha a városnak vendégei vannak, a város nevében ő tegyen honnóroket.

De hogy a kormány tagjainak, vagy a közélet terén szereplő más egyéneknek politikai érdemeit feldicsérje, hozzájuk ezért a város közönsége nevében bizalmi feliratot intézzen, arra őt semmiféle szabályrendelet fel nem jogosítja, de nem is jogosíthatja, mert ez ellenkezne a törvény világos rendelkezésével.

Kormányférfiak működését helyesebb, tevékenységüket érdemül minősíteni, őket bizonyos irányban való tovább haladásra bizalom nyilváníttással serkenteni: politikai akció, a mihez minden törvényhatóságnak joga van, de a törvény ezt a jogosítványt csak a törvényhatóság egyetemére, s nem annak egyes tisztviselőire ruházta s a fel-

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

Heti krónika.

— A „Pécsi Figyelő” eredeti tárcája. —

Talán még sem tart örökké a budget tárgyalása, a minek hosszadalmassága miatt már másodizben megszavazott indemnitás mellett gazdálkodik most is a magy. kir. kormány. (Az átkos, mondaná Csanády Están bátyánk, ha élne.) Még ezelőtt ugyanis egy miniszeri tárca költségvetését három hét alatt sem bírták letárgyalni a képviselő urak, most három nap alatt keresztül esnek egy-egy tárcán, pedig hát ugy a kereskedelmi, mint a pénzügyi miniszter urak budgetjére sok sok szót lehetne rájuk vesztegetni, ha — megérdemelnék. De mert ugyis hiába, ugyis csak szópazarlás lenne ez, hát sok képviselő, a kinek szívért régen nyomja már valami, engedi nőlni tovább a terhet a szíve fölött és nem szól semmit.

Minek is, mikor például a kereskedelmi tárca költségvetésénél igen fontos momentumnak tartották a — zálogházak ügyét s ugy buzgókodtak mellette, mintha ez egyesitené magában a kis és nagykereskedelmet. Hiszen az meglehet, hogy a zálogházra egyformán szorulnak kis és nagy emberek is, de az meg kétségtelen tény, hogy ezek csak a — bevitelt növelik s a kihozataalt csappantják s éppen nem ismerik a kereske-

delmi szempontból fontos kivitekt és bebb-satalt!

Jó, hogy az igazságügyi tárcánál nem kivántak mindjárt — egy új törvényt a zálogházak javára a képviselő urak, hanem foglalkoztak szoroson a tárca keretébe tartozó dolgokkal. Holmi Zsittvay Leók ugyan bajosan férnének el még egy miniszeri tárcában sem, de azért a protekciós rendszer eme gyártmányaira is rájárt a rud e héten s hogy milyen eredménnyel: az még a jövő titka. Majd történik egy-két nyugdíjazás; egy-két embert elküldnek — Grácba s a protekció az éli világát tovább is, ki tudja, meddig?!

Lám, Pécs város felvilágosodott, független érzelmű választópolgárai már megtörték a protekció hidrájának fejét, s lecsorították a városatyaságból azokat, kik a dupla m a m e l u k s á g protekciója révén ültek eddig a városatyai székekben, vagy akartak volna oda betülni most. E hét vasárnapján megvolt a városatyaválasztás s mindenütt a független érzelmű polgárok jutottak diadalra s a protekciós rendszer csuf vereséget szenvedett.

Akár csak Baratieri tábornok Afrikában, a kit győzhetetlen katonáival együtt a negus ugy kiporolt, hogy jobban se kell. Ennek a vereségnek nem annyira Baratieri, mint Crispi miniszterelnök itta meg a — levét, mert le kellett neki a kormányról mondania és ma már Crispi egyszerű fiskális s a narancstermő Olaszhon felett Rudini

ur csillogtatja a kormányelbőki — nagy botot.

Ajánlatos az elővigyázat ilyen országos, világraszóló bukások után kisebb Baratieriknek s alacsonyabb Crispiknek is, mert, például, ime március tizenötödikén Pécssett is eljátszották a negus és Baratieri tábornok harcát, a melyben a Baratieriket — mert nem egyen, de sokan vannak — a negus, a független érzelmű választók, megbuktatták s utánok kellett volna buknia a mi — Crispinknek is. (Persze, ha neki is imponálna valamit a negus, meg a népszerűség; de legfőképp a — közóhaj!)

Pedig veszedelmes jelek mutatkoznak mindenfelé a régi állapotok megváltozását illetőleg. Lám, kezd remegni a híres hármasszövetség is; a minek megerősítése végett Goludhovszky Agenor ur, az osztrák-magyar külügyminiszter, Berlinben járt — estélyekre, szurokra, bankettekora és néha — ha ideje maradt — kihallgatásokra és tanácskosásokra is.

A kormány pedig remeg a — borért s fel akarja ujitani a szőlőket, a miket a fillokszera tönkretett. Ezért aztán törvényt készített a fillokszera ellen, meg a szőlők felujításáról, a mit e héten tárgyalta a t. Házban. Két felszólalás volt e tárgyalás alkalmával a legérdekesebb: az egyik a „legfiatalabb” fillokszera-biztosé, Jókai Mór, a kit szenvedélyes pomologus és kertészgazdász mivolta folytán kinevezett a földmívelési miniszter fillokszera-biztosnak;

irati jog gyakorlását kifejezetten a közgyűlés hatáskörébe utalta.

Nem egyéb tehát a szalmaszálhoz való kétségbeesett kapkodásnál az az állítás, hogy a városi bizottságon kívül bárki másnak is joga lenne a város közönsége nevében bizalmi feliratokat intézni bárhová.

De a törvénytől eltekintve is, már maga a józan ész diktálja, hogy államférfiak érdemeinek elismerése, politikai működésük iránt való bizalomnyilvánítás csak a törvényhatóságot képviselő testület hatáskörébe tartozhatik, mert hisz csak ez kölcsönözhet az ily bizalmi szavazatnak politikai és erkölcsi súlyt, a mi utóvégre is egyedüli végcélját képezi annak.

Ebben a tekintetben egyenesen a feje lágyára esett az a félhivatalos mosakodás, mely szerint a polgármester azért nem kért a fenforgó esetben a közgyűléstől külön meghatalmazást a felirat elküldésére, mert nem hívhatta egybe a választás küszöbén lévő csonka közgyűlést és az új közgyűlés is csak a választások igazolása után hívható egybe; már pedig az ilyen bizalmi nyilatkozatnak csak akkor van becse, ha az spontán és nem sokáig várta magára.

Hát ezzel az van mondva, hogy mivel a városi bizottságból 28 tag éppen hiányzott, azt a bizalmi nyilatkozatot magának a polgármesternek és a főjegyzőnek spontán hódolata becsebbé tette a miniszter előtt, mintha azt a 84 bizottsági tagból álló csonka közgyűlés szavazta volna meg.

Volt már precedens arra is, hogy rendkívüli sürgősség esetén, a mikor formális közgyűlés tartásáig várni nem lehetett, a bizottsági tagokat értekezletre hívta meg a polgármester s ha nem is törvényszerű határozatot, de mégis előzetes megállapodást provokált. Így járt el a pályaudvar bővítése és a Kossuth-gyász tárgyában

a másik pedig a volt földmívelési miniszter. Festetich Andor gróf beszéde, a ki még miniszter korában tervezte a fillokszera törvényjavaslatot s most, mikor törvény lesz belőle, más ül a miniszteri székben és nem — ő. Bizony szegény Festetich elénekelhette volna ez alkalommal azt a nótát, a melyik így szól: „Én ültettem a rózsafát, más szedi le a rózsáját!”

De hát az exminiszternek nem volt jókedve, a mint ezen a héten kevés embernek volt jókedve, s ha nem akad véletlenül két olyan kegyes szamaritánus, a kik erőnek erejével vigasztalási missziókban akartak utazni, bizony nehéz hangulatban folyik le ez az egész hét.

Igy azonban leve óriási derűtlenség „minden szélrózsa irányban“ a felett, hogy Pécs város polgármestere és főjegyzője annyira szivükre vették a Kassits Fehérvári affért, hogy csak úgy suttymban, sietve, nehogy valaki megakadályozza őket, bizalmukba vették a tisztán privát ügyben báró Fehérvári Géza honvédelmi minisztert, meg annak államtitkáriját, Gromon Dezsőt s Pécs város nevében undorodni sem állottak a miatt a „hajsza“ miatt, a mit Kassits Péter elég vakmerő volt Fehérváryék ellen rőpiratokban indítani. Mikor est a bizalmi nyilatkozatot megtudta Pécs városa a — pesti lapokból, először a megbotránkosás haragja terjedt el mindenfelé; majd nevetőgörcsöket kaptak az emberek a mint a „Pécsi Figyelő“ demantálta ezeket a feliratokat, mint a közbizalom té-

szükségessé vált intézkedések körül: hát miért nem követte ezt a példát a Fehérvári-Gromon feliratnál?

Egyszerűen azért, mert fiaskótól tartott; felmentek tehát titokban a feliratok abban a reményben, hogy titokban is fognak maradni.

Boldogok azért, akik elhiszik, hogy a sajtó értesítése csak a főjegyzői hivatalnak az anyakönyvek által való tulterheltsége folytán maradt el!

Bizonyosan ennek a tulterheltségnek rovandó fel az is, hogy azokról a famózus feliratokról lemaradt a hivatalos szám s még a tanácsnak is elfelejtették őket előterjeszteni?

Kaposváriak Pécsen.

Esküdtszéki tárgyalás.

(Saját tudósítónktól)

Pécs, 1896. március 21.

Reggeli 8 órára voltak beidézve azok az esküdtek, a kik ítéletet mondanak a Németh Ignác volt kaposvári polgármester által Sterczfinger Samu mészáros ellen indított sajtópörben.

A törvényszéki folyosó megtelt részint a kíváncsi közönséggel, részint érdekeltekkel és élénken beszélgetve várakoztak a tárgyalási terem felnyitására.

Fél kilenckor ez is megtörtént, Sávell Kálmán elnöklete alatt a bíróság tagjai elfoglalják helyüket és elnök olvasni kezdi a beidézett esküdtek névsorát.

Hiányzott közülök hat. Mig ezek helyett ujak jelentkezének, magánpanaszos képviselője, Simonfay János kijelenti, hogy akadályoztatása esetén Szalay Károly és Kapotsfy Jenő kaposvári ügyvédek fogják helyettesíteni.

A hat hiányzó esküdt helyére a törvényszéki szolgák rendeznek valóságos hajtóvadászatot. Egyenkint hozzák az áldozatokat, mígsem a szükséges 36 ur együtt van.

nyeit s polgármesterünknek tudta be egyes-egyedül és az ő — szakállára. Bizony furcsa is, mikor a polgárok bizalma — vagy nevezük a gyereket a nevében — a többség voksa révén a curulisi székbe bejutott egy ember az önbizalom olyan tultengésében szenved, hogy a város nevében törvényt és hazafiságot mélyen sértő eljárásra hagyja magát ragadtatni s ilyen feliratokat küldöznek, a mik a polgárságnak hasznát úgy se hoznak, legfeljebb, ha neki egy kis — ordót. A minnek azonban most már szinte lefujták s épen ez a legkomikusabb, a legmulatságosabb az egész mondvacsinált bizalomnyilvánítási ügyben.

Ez az eset uralta ezt a hetet. Nevezetesebb esemény volt ugyan még az is, hogy egy hamiskártyásnak deklarált uriembert erkölcsi halottá nyilvánított Budapesten egy lovagias szűri; aztán meg hogy egy most már csendes halottként nyugvó milliomosnak, Deutsch Lajosnak gyilkosát, jólélesi Chászár Károlyt nyolcvévi fegyházra ítélte a budapesti törvényszék, a pécsi pedig egy olyan monstre bűnpert fejezett be, hol összesen ötvenévi fegyház és hetvenkét évre terjedő hivatalvesztés lett kimérve a vádlottakra, — de hát a becsületbeli és kriminális ügyek már egész hétköznapiakká válnak s csak azok csinálnak szenzációt, a melyek hőseinél igen, de igen sok titkot tudnának elárulni a Röntgen sugarak az az ugynevezett — horror vacuáról.

Kövágó Óra.

Ez alatt persze a tréfálózások és évődések egyre folynak.

— Engem valahogy be ne válasszanak — mond August p. ú. titkái a körülállónak — mert akkor a mai bucsubankett — fuccs!

— Hát ki bucsuzik?

— A Liszkay kománk.

— No hiszen azt már háromszor is elbucsuztattatok.

A válasz helyett Ladányi Sándor szól közbe:

— No, engem bizonyára ki fognak dobni.

— Ne féljen bátyám. — mond egy vékonydongájú fiskális, maga bizonyára bentmarad.

— No jól van. Ha én bentmaradok, én fizetem a cekket, ha itt muszáj ebédelnünk.

Olyan éljenzés támadt erre, hogy az elnök már majdnem föl akarta oszlatni a gyűlést, hanem e helyett — mosolygott egyet — és megnyitotta a tárgyalást.

Miután az urak együtt vannak — ugymond — most következik az esküdtek kisorsolása. Vádlott és magánpanaszos, illetve ügyvédek fölvaltva fogják gyakorolni viszszevetési jogukat. Ehhez képest

Szilasi Zsigmond dr. vádlott védője a következőket vetette vissza: Obermayer Géza, ifj. Rézbányay János, Engesszer Miklós, Megyery János, Hoffmann Lajos, Eiser János, August Ferenc, Szekrényessy Ferenc dr.

Panaszos képviselője, Simonfay János visszavetette: Lauber Rezső, Schneider István, Fintha Dénes, Cukás Zoltán, Friedl Károly dr., Toldi Béla dr., Piribauer János, Kaufer Jenő dr., Zöld Sándor dr.

E szerint az esküdtszék a következő taogkból alakult meg:

Molnár Kálmán, Kindl József, Nendtvich Andor, Igalics Radivoj, Fekete Mihály, Vörös Mihály, Mihályfy Ernő, Hegedüs Imre, Ladányi Sándor, Kossuthányi Ignác dr., Dischka Győző és Opris Péter. Továbbá póttagokul kisorsoltattak: Winter Károly és Fürst Gyula, a ki minden szabadkozása ellenére ott fogatott.

A bíróság Sávell Kálmán elnöklete alatt Hardi Sándor és Vargha Nagy István bírásokból állott, jegyző Fesztli Károly volt.

Elnök ismerteti röviden a panaszt, mely szerint Németh Ignác volt kaposvári polgármester panaszt emel a „Kaposvár“ című hetilap 1895. évi november 14-én megjelent számának nyiltteri rovatában napvilágot látott közlemény miatt, és a btkv. 258. illetve 261. §§-ai szerint minősülő rágalmaszás és becsületsértés vétsége miatt a közlemény aláíróját megbüntetni kéri.

Vádlott álljon elő!

Sterczfinger Samu az általános kérdésekre nézve előadja, hogy toponári (Somogy m.) születés, 38 éves izr. vallásu, családos, büntetve nem volt.

Ezután az esküdtek leteszik az előirt esküt.

Fesztli jegyző fölolvassa ezután a panaszlevelet, melyből kitűnik, hogy magánpanaszos ama nyiltteri közleménynek következő részeit inkriminálja:

„... Kiváló izlésről tanuskodó impertinenciával nevét Solemre változtatja...“

... hitvány embernek tartom azt a köztisztviselőt, a ki abból vicceket gyárt, hogy a város hivatalnokainak utasításokat ad, hogy oly polgárok elüttesenek a szavazati joguktól, mint én, aki 1500 frt jövedelem után lévén megadóztatva, adómat pontosan be is fizettem...“

... „A városnál, úgy látszik, ez a divat, hogy éppen az ellenkezőjét teszik

annak, a mit a törvény mond: a ki rendszeresen megfizeti az adóját, azt megfosztják szavazati jogától; aki pedig évekig nem fizet, mint a volt polgármester, Németh Ignác, annak az érdekében fut, lőt minden városi alkalmazott, hogy csak megválasszák a törvényhatósági bizottságba azt az embert, a ki még csak tisztességes emberek társaságába sem való..."

Vádlott megkérdezte, előzetesen csak annyit kíván megjegyezni, hogy hivatva érezte magát a fentebbi nyilatkozatát közzétenni, mert Németh Ignác lapjában támadás volt személye ellen.

Vádlott elnök kérdésére kijelenti, hogy azt ő írta és elvállalja érte a felelősséget.

Simonfay védő azt szeretné tudni, vajjon vádlott fogalmazása is a közlemény, mert ezt kétségbe vonja.

Vádlott kijelenti, hogy igenis, ő fogalmazta.

Elnök jelenti ezután, hogy vádlott hivatkozott 12 tanura, akik valamennyien be rendeltettek és az egy E. Drake kivételével mind megjelentek. Kérdezi vádlottat, hogy milyen irányban kíván ezekkel bizonyítani.

Szilasi védő: Felem tudatlanságból a végtárgyalásra tartotta fen az egész bizonyítást; ragaszkodik E. Drake aszfalttársasági igazgató kihallgatásához; azonban ha ez nem volna lehetséges, úgy kéri a vonatkozó okmányok fölolvását elrendelni és csakis ebben az esetben hajlandó E. Drake kihallgatásától elállani. A többi tanukkal igazolni kívánja azt, hogy védence jogosan használta az inkriminált közleményben foglaltakat és ezt, mint köztisztviselővel szemben, velők óhajtja bizonyíttatni.

Simonfay védő fölolvassa a törvény idevonatkozó szakaszát. Mi — ugymond — szívesen megengedjük a bizonyítást, azonban csak azokra a ténykörülményekre nézve, a mik az inkriminált közleményben foglaltaknak; mert csakis ezek lévén bizonyíthatók, a többiek bizonyítását, a mi csak hangulat-keltés volna, meg nem engedi, épp úgy, mint Drake megidézését és az iratok fölolvását.

Szilasi védő óvást emel a §. interpretálása miatt. Köztisztviselőről lévén szó, olyan kifejezést, mint „hitvány embernek tartom“... és efféle több foglaltatik a közleményben, kérde, hogy miért nincsenek ezek is inkriminálva? Ha nem nyujtanak korlátlan módot az állítások bebizonyítására, úgy ezt a bizonyítás megkötésének és annak a bizonyos félelemnek tulajdonítja, mely magánpanaszost elfogja, midőn saját tényeinek nyilvánosan való fölemlítéséről van szó. Kénytelen ennél fogva ragaszkodni előbbi kérelméhez.

Elnök kérde vádlott védőjét, hogy mit akar Drake tanuval bizonyítani?

Szilasi védő: Az 500 frtos kaució kérdését. És ezt a 263. §. 1.) pontjára alapítom.

Elnök kérdezi, hogy meddig volt Németh Ignác polgármester?

Panaszos: 1895. nov. 1-én lemondtam. Mikor a cikk megjelent, lemondásom még nem volt elfogadva, ezt csak dec. 11-én fogadták el és tényleg 1896. január 2-ig működtem.

Elnök jelenti, hogy a törvényszék határozathozatalra visszavonul.

Mintegy jó negyedóra múlva kihirdeti a törvényszék határozatát, mely szerint a védelem által fölhozott Drake tanu kihallgatását, valamint az okmányok fölolvását a törvényszék mellőzi és csupán a választási listák meghamisítására és a Sipos-féle esetre nézve engedi meg a bizonyítást.

Szilasi védő semmisségi panaszt jelent be. Kéri különben az összes jelenlevő tanuk kihallgatását. Konstatálja, hogy a köz-

leményben abszolúte becsületsértő kifejezések vannak és csak azon csodálkozik, hogy éppen a saját reputációja érdekében panaszos a teljes bizonyítás elől elzárkózik.

A bizonyítási eljárás.

Legelsőbben kihallgatják a védelem részéről hivatkozott Simonfay Lajost, a ki kaposvári születésű, 32 éves mészáros. Elnök kérdéseire kijelenti, hogy a választói jegyzékből sokan kihagyattak. Ő maga bent maradt. Azt azonban nem tudja, hogy a polgármester keze belezáratott volna a do logba. Sipos László napszámos, a kaposvári főjegyző rokona, folyamodott hentes ipar gyakorlása végett ipar engedélyért, ezt nagyon jól tudja, valamint azt is, hogy az el tiltó miniszteri rendeleteket csak hónapok múlva kézbesítették neki. Hogy kinek a hibájából, azt nem tudja.

Wimmer Ede pécsi születésű, 39 éves kaposvári mészáros hasonlólag vall. Tudomása volt a Sipos-féle esetről, a kiről azt hiszi, hogy most is üzi az ipart, jóllehet ipar engedély nem is lett volna kiadható és ettől a miniszterium eltiltotta.

Lenkovich József kiskaniszi születésű, 32 éves kaposvári mészárosnak sem miről sincs tudomása.

Csondor János majosházai születésű, 46 éves r. k. hírlapíró, családos, vagyonos, párbaj vétségért egyszer büntetve volt. Simonfay védő kérdésére kijelenti, hogy igenis, ellenséges viszonyban van Németh Ignáccal. Több panaszt hallott a polgármester ellen, hogy leginkább olyformán követ ték el a választói névjegyzékek meghamisítását, hogy a keresztneveket elferdítették. Hogy azonban a polgármester befolyt e ezekbe a manipulációkba, jólékekkel nem meri állítani. A Sipos-féle esetről semmit sem tud. Költségeit 50 frtban számítja föl.

Sörös Lajos, kaposvári városi pénztáros a következő tanu. A választási listák szabálytalan összeállításáról semmi tudomása sincs s hogy a Stercfinger Samu keresztnevét Józsefnek írták volna be a listába, azt most hallja először. Sipos László ügyében csak annyit tud, hogy az folyamodott ipar engedélyért a városhoz s ez engedélyt a miniszter megsemmisítette, de hogy az mikor lett kézbesítve Siposnak, arról nincs tudomása. Tanutól Szilasi védő kérdezi, milyenek ismertek a hangulatot a városban a hivatali rendszer ellen? Erre azt válaszolja, hogy egyes esetekben elégedetlen volt a hangulat, de hogy kik ellen, azt személyenkint nem tudja. Hogy egyes személy s így a polgármester ellen milyen volt a hangulat s fegyelmi vizsgálat volt-e indítva magánpanaszos ellen: ezt Simonfay nem tartja bizonyíthatónak, a mivel szemben a védő szélesebb bizonyítást kér, a mit azonban a bíróság nem rendel, mert a bizonyításra nézve már előre megállapodás történt; de nem rendeli el védő ellenzéséhez képest a magánpanaszos képviselője, Simonfay János által beterveztett iratok fölolvását sem, melyekkel az épen a hangulat meglegedettségét kész demonstrálni.

Kovács József dr. ügyvéd és városi ügyésznek sincs a választási listák körül elkövetett visszaélésekről tudomása. Ő az összeíró bizottság tagja volt s a listák ellen semmi felszólalás sem történt. Hogy Stercfinger Samu Józsefnek lett volna bevezetve: erről nincs tudomása. A Sipos ügyet ismeri, lehetetlennek tartja azonban, hogy a miniszteri megtagadó végzést két és fél hónap múlva kézbesítették volna Siposnak. A védő s magánpanaszos képviselője, több jelentéktelenebb kérdést intézve tanuhoz, ezzel a kihallgatás véget ért.

A többi tanu kihallgatásától a védelem elállván Stercfinger Samu védője kérdésére előadja, hogy az inkriminált cikk

megírására az a meggyőződés vezette, hogy Németh Ignác őt személyesen üldözi és meg rontására törekedik. Hosszasabban adja elő, mint viselkedett Németh akkor, mikor a mészárosoknak a vágóhidnál a polgármester által alkalmazott belesre az a gyanujok támadt, hogy az a faggyujokat lopja, a miből a beles, Lenkovich feljelentést is csinált, de később visszavonta. Németh a saját lapjában tette őt guny tárgyává, keresztelte el Stercfinger Sólemnek. Sinkovich esküdt megkérdezve vádlottat, hogy volt-e tudomása arról, hogy a választási listák köz szemlére kiszoktak függeszteni s erre tagadólag válaszolván, — Szilasi védő kérdésére magánpanaszos előadja, hogy a „Kaposvár“ rendszeresen támadta őt, ő ezért egy esetben vett is — papiroson — a szerkesztőtől elégtételt, de azóta a lap támadásaira nem reflektál. Védő arra a kérdésre, pedig, hogy a „Pécsi Napló“ ama közleményeért, melyben az áll, hogy Némethet holmi befejezetlen ügyek miatt egy katonai disz ebédre nem hívták meg: azt feleli magánpanaszos, hogy ezért elégtételt kért s a közleményt Lenkei szerkesztő vissza is vonta.

Ekkép kimerítettven a bizonyítási eljárás, következett a vádbeszéd.

Simonfay János előadja, hogy egy tiszta, világos és egyszerű kérdés forog itt fenn. Egy egyén, személyes bosszútól elragadtatva, valótlanúgot irt és ezzel nemcsak rágalmozott, de oly sértő kifejezéseket használt, melyeket használni megengedve nincs. Igazolni állításait vádlott védője nem tudja; egy tanu sem igazolja a választási listák körüli szabálytalanságokat. Nincs kétségben az iránt, hogy az esküdtzék ítélete teljes elégtételt ad képviseltjének s kéri vádlottat a rágalmozás és becsületsértés vétségében vétkesnek kimondani.

Szilasi védő utal arra, hogy a széles bizonyítás kiterjesztésében megakadályosztatván, elesett a bizonyítástól, pedig enélkül ez ódiózus ügy elintézését éppen nem képzelheti s magánpanaszosnak kellett volna a bizonyításnak minél szélesebb körben való kiterjesztését — saját érdekében — kérnie. A sajtóeljárás ama fogyatékosága, hogy a sajtóügyi vizsgálobíró a járatlan feleket nem világosítja fel a bizonyítékoknak a vizsgálat során beterveztéséről, okozta azt, hogy védence, a ki a bizonyítást a végtárgyalásra vélte fenntartandónak, most a bizonyítékoktól elesett. Hivatkozik a jogra és erkölcsre; s ezzel szemben a mai közélet erkölcstelenségére, korrumpált voltára s az egyéni becsület szentségére. Minél exponáltabb valakinek állása, annál inkább kell annak minden olyant elkerülnie, a mi egyéni becsülete ellen van. Az egyéni becsülete magánvádlónak igen sokszor meg volt támadva s azt akarja megreperálni, mikor az inkriminált cikk tulajdonképen az ő támadásainak folyománya? Hivatkozik az esküdtzék magas színvonalára, s nyugodtan teszi le kesükkbe védence sorsát s kéri felmentését.

Elnök ekkor felteszi a kérdéseket, mikre az esküdtzéknek felelni kell: az inkriminált cikk szerzője vádlott-e? Foglaltatik-e benne rágalmozás? Az esetben, ha benne rágalmozás nem foglaltatik, foglaltatik-e becsületsértés? Vétkes-e vádlott a rágalmozásban? S az esetben, ha a cikkben csak becsületsértés foglaltatik, vétkes-e vádlott a becsületsértésben?

Épen délre járt az idő, mikor a 12 esküdt visszavonult határozatra s körülbelül 1 órai tanácskozás után következőkép hirdette ki az esküdtzék határozatát:

Vádlott-e az inkriminált cikk szerzője? 12 igen.

Foglaltatik-e a cikkben rágalmozás? 2 igen, 10 nem.

Foglaltatik-e becsületsértés? 11 igen, 1 nem.

A következő kérdést, a rágalmazásbani vétkeesség elosvén, következett:

Vétkes-e vádolt a becsületsértésben? **6 igen, 6 nem.**

E szerint az esküdtek határozatában képest a sajtóbírósg felmentő ítéletet hozta, nem vétkesnek jelentvén ki vádoltat a becsületsértésben és panaszost 115 frt költség megfizetésében marasztalta.

Az ítélet ellen Simonffy János, mint a magánpanaszos képviselője sem mi- ségi panaszt jelentett be.

H i r e k.

Pécs, 1896. március hó 21

Helyi szenzáció.

Mint hogy tisztelettel alulírott úgy neve- zett helyi szenzációkban utazom, ma reggel bejártam a város utcáit s odatévedtem a piacra is, a hol ezt a legújabb helyi szenzá- ciót hallottam, a mely most egy bizonyos utca lakóit tartja izgatottságban a melylyel aszemben hátrasszorul minden egyéb beszéd- téma.

Történt ugyanis, hogy az utcában egyik ház lakója francia tanítónőt fogadott gyerme- keinek és pedig nem készpénzért, hanem lakás fejében. A kisasszony oktatta is a csemetéket és minden a legjobb renden lett volna, ha egyszer csak a mamában fel nem ébred az a szörnyű gyanu, hogy a kisass- szony többet néz a gyermekek apjára, mint növendékeire.

Alig jutott erre a felfedezésre, más bonyodalom jött a nyomába. A francia kis- asszonyt ugyanis felkereste egy haragos te- kintetű urhölgy és miután a tanítónőt nem találta otthon, elpanaszolta a háziasszonynak, hogy a francia Circe az ő, már mint idegen asszony urát csábítja. De nem fogja boszu- látlátnul hagyni és találja csak meg, így meg úgy levitriolozza.

Miután a kisasszony földi bájai nem tették valószínűvé azt, hogy egyszerre két férfit is fogjon hódító diadalszekere elé, a lakásadó feleség rögtön megbocsátott neki. Szép szerével elküldte tehát a haragvó ass- szonyt és mikor este a tanítónő hazajött, figyelmeztette őt a veszedelemre.

Ugy látszik, a második asszóné feleség gyanuja nem volt alaptalan, mert a francia hölgy ugyancsak megijedt és bezárkózva szobájába, naphosszat gyakorolta tanítványai val a „j'aime, tu aimes, il aime-t. Azonköz- ben a megcsalt nő állást foglalt a kapunál, szobában rejtve a vitriolos üveget. De a csábító csak nem jött, hiába várta reggeltől estig.

A haragvó asszony tehát kapta magát, a kapu elé egy hordárt állított, megparan- csolva neki, hogy tüstént jelt adjon neki, mihielyt ilyen, meg ilyen asszonyt lát kijönni. A hordár strázsált is hűségesen, de a fran- cia kisasszony csak nem jött elő — mert harmad napra, vagyis ma éjzakarára a kis- asszony jóemlék hátranyagásával és egy- és más érték tárgy elvitelével szépen kerekelt oldott. Ez a legújabb helyi szenzáció, a melyért azonban annak a bizonyos francia nevelőnő lakónak a — szobacicája a felelős, mert ő ujságolta ezt a históriát a ma reg- geli piacon.

Csatt.

Naptárend 1896. március 21-én és 23-án.

Naptár: vasárnap márc. 22. — Róm. kath. Judica. — Prot.: Oktavian, Görögkel: (márc. 10.) Nagyb. 5 vért. — Zsidó: Nisan 8. — Nap két 6 óra 12 perckor. — Hold két 5 óra 21 pe.ckor este; — Nyugszik 4 óra 0 perckor reggel.

Hétfő, márc. 23. — Róm. kath.: Trumen- nics. — Prot.: Frumenc — Görögkel. (márc. 11.) Szofron. — Zsidó: Nisan 9. — Nap két 6 óra 1 perckor; nyugszik 6 óra 13 perckor. — Hold két

óra 34 perckor este; nyugszik 5 óra 28 perckor reggel.

Irájárás: hőméréklet 10 Cels. meleg, légy- má 752 — Kihátás: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint derült száraz enyhe idő, várható.

Szinház: vasárnap d. u. Sórakor félhét órákkal.

Holtomiglan! este 7 órákor „Lécei fehér asszony”

Pécsi Ipartestület évi rendez. közgyűlése vasár- nap d. e. 10 órákor a városházán.

Katonai felhívizsgálat a varmegyeházán hűtőn reggel 8 órákor.

Szerzés kezdete a pécsvárad szolgabírói já- rásában.

— (Egy postamester jubileuma.)

Radics Sándor sárbogárdi postamester, a kit az egész község „Sándor bácsi” néven ismer, immár 30 éve postamesterkedik Sárbogárdon. Mindenki szereti, tiszteli, becsüli a lelkiis- meretes és pontos hivatalnokot, a ki a tár- saságok kedvence, s herkulesi férfias alak- ján bizony nem igen látszik meg, hogy 30 év óta postamesterkedik egy községben. Maguk a jóbarátai sem igen akarták ezt neki elhinni, míg hivatalos iratokból ki nem mutatta, hogy bizony ez évi május 1-én harmincéves jubileumát ülhethé meg sárbo- gárdi postamesterségének. Most aztán a sár- bogárdiak azon fáradoznak, hogy méltó mó- don ünnepejjék meg szeretett postamesterük harmincéves jubileumát, s az előkészületek- hez örömmel csatlakoznak a szomszédos Alap, Tűbörasók, Szentmiklós, Rézasilas és Szent-Ágota községek is, melyeknek gyalog- postái a jubiláló postamester kerületébe tar- toznak immár harminc év óta.

— (Katonasszökevény.) Pethő József, pécsi magy. kir. 19 ik honvédgyalog- eszredbeli honvédgyalogos — megúván a katonai gyöngyöletet — eszredből megszö- kött s most az eszredparancsnokság körzetéi. A katonasszökevény honvéd jelenleg 25 éves, Rinyassentmihályon (Somogy megyében) szü- letett.

— (Ribillió a Nepomuk-utcá- ban.) Az éjjel a Nepomuk-utcában nagy ribillió volt. Rekedt kúrjongatások, köben csörrenő ablakbeverések történtek s épen nem volt nevesető szolidnak a szituáció, a melyben a ribillió hősei — néhány spicces fiatal ember — állt, jobban mondva dülön- gött. A rendőrök a ribillió sajára kivonul- tak s feiirták a hősek neveit, a kik, úgy látszik, ablakbeverésért és éjszakai csend- háborításért rájuk mérendő bírságolás kifí- zetésével akartak könnyíteni szobák tartal- mán, a mit ilyképen el is értek, mint a ribillió végső eredményét.

— (A pécsi bicikle-klub kirán- dulása.) A „Pécsi Bicycle-Club holnap (va- sárnap) kirándulást rendez Szent-Lőrincre. Indulás a Bedő kávéháztól d. u. fél kettőkor.

— (Panama Mohácson.) Bizonyos Á d l e r Sándor mohácsi gépkereskedőtől né- hány évvel ezelőtt több falusi polgár gazdasági gépeket vásárolt, a melyeknek pénzbeli el- lenértékét váltókba iktatták, a melyek után fizették rendszeren a kamatokat. De Adler az üzletkötés e módjával nem elégedett meg, hanem még más uton is igyekezett azt elő- nyössé tenni, a minek érdekében történt el- járása, Adler ugyanis a gépek ellenértéké- ken kapott váltókat az ablakon át történt kopirozással párosakká tette s az eredetieket értékesítés céljából a mohácsi takarékpénz- tárban helyezte el. Midőn aztán az adósok

Ádlernél a váltók lesszámítolása céljából meg- jelentek, az az összeg átvétele után a hamis váltókat adta át a vevőknek. A vevők min- denesetre nem károsodtak, a mennyiben a kifizetés után a gépek jogos tulajdonába ju- tottak, de gazdagodott ez által a kereskedő, a ki a vevők váltói után úgy a vevőktől, mint a takarékpénztártól huzta a kamatokat, mi több, a váltókat nevezett pénzüzetnél be is cserélte s az így szerzett pénzzel, hoz- zásszámítva ehhez a máshonnét is szerzett összegeket, eltűnt Mohácrról. Nevezett ügy- gyel kapcsolatban megjegyesszük, hogy nem régen Koch N. és Reiss Boldizsár szabari lakosok aziránt kaptak megintést a mohácsi takarékpénztártól, hogy ott egy a nevőkre 1800 frt erejéig kiállított váltó van deponálva s hogy azt mihamarább cseréljék vissza, a mely váltót — megjegyzendő — Adler ke- reskedő helyezte ugyanott el. A felszólított egyének erre kijelentették, hogy Ádlerrel soha semmit sem vettek s hogy így neki váltót sem irtak alá. Hogy a takarékpénztár a nevezett egyéneknek hitelt fog-e adni, az még nem bizonyos, s ha nem, úgy a dolog mivolta csak az esetleg kérekerült keres- kedő vallomásából s egyáltalában az ez ügy- ben elrendelt vizsgálatból lessz megtudható.

— (Megszökött órák.) Valami Grá- ner nevű németbolyi órák a napokban nyom- talanul eltűnt. Gráner nemrég egy bizonyos cégtől 180 frt értékben zsebórákat hozott, a melyeket azoknak rendje módja szerint el is adott. Ami nem is lenne kárhóztatandó ce- lekmeny, ha az a bizonyos cég is megkapta volna a küldemény árát. Csakhogy Gráner ezt nem tette, hanem az eladott órák össze- gével s még egyéb kölcsönkért pénzekkel együtt megszökött.

— (Eljegyzés.) Csincsák Béla gyógyasszony eljegyzte Csorny Stefánia kisasszonyt Pécsen. — Justus Mariskát el- jegyzte Pécsről, Fischer Ödön Sziget- várról.

— (Furák az ártési kutat.) Az ártési kut furását, melyet tavaly abbahagy- tak, a napokban ismét megkezdtek. A furás, a Zellerin-féle vállalat mérnökének a fel- ügyelete alatt folyik és kétszoros vastagságu csővel történik, mert míg tavaly a furó cső átmérője 15 cméter volt, az idén 30 cméte- res átmérőjű csövet használnak a furáshoz. Már eddig is 45 méterre haladtak a furással s most csigás, sárgás agyagban dolgoznak. Érdekes, hogy furás közben, hét méter mély- ségben, egy nagy tengeri kagylót találtak.

— (Hivatalos tavasz.) Itt van már a tavasz; nemcsak a világos felöltők, égszinkékbe játszó napernyők és ibolyát áruló leánykák jelzik a megérkezést, de hivatalo- san is konstatalva van ez a mai napról, mert hiszen apró piroa betűk hirdetik a ka- lendáriumban, hogy tavasz kezdete 8 óra 27 perckor, a hivatalos tavasz megérkezett tehát, csak aztán meg ne dementálja önmagát, mint ezt a hivatalos és félhivatalos zsurnálok tenni szokták!

— (Meglöpött leányszó.) Fel- ber Marinál volt szálláson Kocsis Gi- zella leányszó, a kinek betegsége miatt a kórházba kellvén mennie, becsukott ládjába

sárva összes ruhaneműit, azt ott hagyta Felber Marinál. Felber Mari aztán a napokban assal ment a rendőrséghoz, hogy a lány ládáját valaki feltörte s abból minden elvihetőt elvitt. Közben Kocsis Gizella is kikerült a kórhásból s ő nem hitte el a betörés meséjét, hanem a lopás miatt egyenesen Felber Mari ellen emelt vádat. Selényi Antal rendőrbíró az asszonynál tartott házkutatáson meg is talált egyetmást a leány holmijai közül, de az elloptott tárgyak közül még ma is hiányzik egy pár cipő és egy korall gyöngy nyakék. A tolvaj asszony ellen folyik a vizsgálat.

— (Iskolamulatók büntetése.) Mostanában rövid idő alatt 80 családfőt birtágot meg iskolamulatók miatt. Ajánljuk is a családfők figyelmébe, hogy különösen ismétlőiskolás köteles gyermekeiket az iskolába rendszeresen járassák, mert szigorúan fognak megbirtágotolni minden egyes iskolamulatót.

— (Új tiasztí orvosok.) A tiasztí orvosi vizsgálatok országos bizottsága által a napokban befejezett vizsgálatokon a többek között Fröhmond Imre pécsi bányorvos és Gond a Sándor tb. járásorvos Dárdán tiasztíorvosi képesítést nyertek.

— (A mohácsi kórház alapkövetése.) Szép ünnepéggel kezdtek meg Mohácson a millenárius esztendő csüörtökön, József napján. Mohács város jelentékeny anyagi hozzájárulásával — mintegy 25.000 frt — Baranyamegye Mohácson közkórházat

épitett. Ennek az épületnek tették le az alapkövét a közönség nagy számu jelenlétében. Baranyavármegyét Kossits Kamill képviselte, ő tette le, ünnepélyes és szép beszéd kíséretében az alapkövet, a melyben az uralkodó, a miniszterelnök, a megye fő- és alispánja, a járás orsz. képviselője, a megye tiasztí főorvosa, a járás főbírája, orvosa, Mohács város bírája, I-ó jegyzője és orvosa neveit tartalmazó vastag papirt helyeztek el. Az ünnepély után Rohoim Ferenc építési vállalkozónál diszebed volt, melyre többen voltak hivatalosak.

— (Tűz.) Ma délben telefonon jelentette a toronyór a tűzoltóságnak, hogy a Nepomuk-utca 24. szám alatti ház, mely Csaszner asztalos tulajdona, ég. A tűzoltóság nyomban teljes felszereléssel vonult ki a tűz helyszínére, a hol azonban már nem akadt dolguk, mert a tüzet a házbeliek elnyomták. Érdekes, hogy a tüzet először Cach gyári munkás vette észre s figyelmeztette rá a lakókat, ugyanez, a ki a Pintér féle gőzfürdőt két évvel ezelőtt felémésztett tűz keletkezésében még most is vád alatt áll. Mint a vizsgálat kiderítette, a korhadt régi szindelytetőre — erősebb tűzseles miatt — a kéményből aláulló aszirkák okozhatták a tüzet, mert a tető két helyen is egyszerre kigyuladt, pedig a padláson éremmi tűzveszélyes anyag nem volt található. Ha a tűz éjjel és azélben keletkezik, nagy veszedelmet okozott volna, de így a kár jelentéktelen.

— (Mégsekköté telone.) Egy leg utóbb tartott rancia alkalmával Tolnán elfogott Lásza Petru névű csavargót most akarta

a rendőrség illetőségi helyére toloncolni. A csavargónak azonban nem volt igyeke a toloncoltatás s egy alkalmas pillanatban megugrott az őt kísérő rendőrök elől, még pedig oly szerencsésen, hogy nyoma vessett. A kényyszerutasás elől megsekköté teloncot, aki veszedelmes tolvaj hírdében áll, most itt Pécsen is keresi a rendőrség s a vége a sekkötének mégis csak az lesz, hogy Lásza Petru mégis csak kényyszerutasásban fog révesélni.

— (Mégsekköté!) Ungvári László faiskola tulajdonos Ceglédre, e helyen is felhívja a gyümölcsészet barátait, hogy telepét a nyár folyamán felkeresni, illetve becees látogatásukkal kiténtetni saítvekedjének. Jó alkalmat nyújt erre az eszédevi kiállítás és azon körülményl hogy Ceglédre — a nyugati, vagyis a volt csestrák államvaaton — 1 és fél óra alatt el lehet jutni. Fent említett óg a kiállításon réssét nem vess, mert a vállalat természeté, illetve a kiállítást érdemlő növények és tárgyak legnagyobb réssét fel nem vihetők és hogy a tulajdonost sem rajz, sem mintázat, sem adat külsés nem képesíthetik arra, hogy a nagyszabásu dolgoknak csak 100 ad réssét is feltüntetni bírná, mit különben a helyszínen 1—2 óra alatt teljes nagyságában less szerencséje bemutatni.

— (Háziasszonyok!) Aki mosógépet vásárolni szándékosik, vegyen helyt, mely céljának teljesen megfelel. Ilyent gyártnak Hlavácsok V. és fia Strakonitsi szab. márvány-műipari intézésében. — E óg gyártmánya finomra csiszolt, leginkább házi házi márványból készülnék, tiasztí és mindig éminán mosnak s a mi nem csakély előny, ézinte elpusztíthatlanok. A óg mai hírdetése figyelemre méltó.

arra az ifja minden akaratéje dacsára is, csendes, békítő hangon folytatta tovább.

— Nono, hiszen nem is beszéltem éppen ezért soha erről a dologról, soha. Pedig látja, Giza mindeben nem volt bűndő. Édes istenem, olyan híres, bálványozott művésznő, mint a Makai Gizella, a ki nekem is barátnőm volt, érte kedvesem, nekem is Krisztinkovich Hortense bárónőnek, pedig nem tudta felvinni a családfáját hitelenen még a dédapjámig sem könnyen elragadtatja magát a szenvedély által s olyankor aztán meggondolatlanaságokat cselekszik. Ilyen meggondolatlanaság volt tőle, hogy elfogadta Dömehási Alajos udvarlását s később a kezét is. A felesége lett azzal a szenvedélyes, uralomravagyó, de áthatatlan lélekkel, mely arra volt hivatott, hogy minden férfit leigazzon, de arra nem volt alkalmas, hogy egy férfinak legyen a rabszolgája. És istenem, ennek ő is megadta az árát; elvesztette a művészet dicsőségét, nem tért vissza a színpadra s most magányban, csendesen él.

— Hol, méltóságos asszonyom, hol?!

A mily hangon e kérdés elcsattant Saul ajkairól, ez egyszerre magához térítette Hortense bárónőt. De a mit fecsegett eddig, azt jóvá tenni többé nem lehet. Ezt maga is érezte és szinte sajnálkozól, kertülő uton adta meg a feleletet.

— De, istenkém, lám, hogy kibozott nyugodtásgomból a visszaemlékezés. Perze az ember örömmel emlékszik vissza arra az időre, mikor más javakorbéli volt s nem ilyen vén szószátyár, mint most. Makai Gizella még fiatal, alig husz éves leány volt akkor. S ma

ismerte . . . én is, én is . . . Derék ember volt, szeretetreméltó gavallér. Igazán örömmel látom a fiát a házámban; legyen minél gyakrabban a vendégünk.

És aztán gyakori vendég is lett a házában Dömehási Saul. Amint előrehaladt a sikerekben, a hogy minden lépését jutalom koronásta, mikor egy csapásra vezetője lett annak a fiatalágnak, melyre az ország szívében mindenek úgy tekintenek, mint a haza leendő jelesseire, akkor jól esett neki mindig Vas tanácsosnék körében meghusódnia, a hol szerették nemcsak a híreért, de magáért, mint régi, kedves ismeróst.

Hortense bárónő a bemutatása óta sem beszél soha az apjáról, se családjáról; úgy bánt vele mint régi ismerősével, jó barátjával s nem egyszer kockáztatott meg olyféle észrevételt, hogy ast a derék, nagy jövőjú fiatal embert, még szorosabb kapcsolással is a házhoz lehetne kapcsolni, nemcsak a jóbarátság révén.

Perze, a mit e kapocs alatt értett, nem mondta ki nyíltan a bárónő. És azért mégis tudta, hogy mi az, Vas tanácsosné, de még maga Vas Aranka is. Az özvegynek ilyenkor mosolyogva pihentek meg a szeméi fejlődő, sugárkarcsu szép leánya alakján, Vas Aranka pedig piros lett, mint a pipacs és annyira himzése fölé hajolt, mintha rövidlátó lenne.

Óh, azokra a szemekre haragudott is a leány! Bárhogy kutatta, vizsgálta Dömehási Saul arcát, mikor vele beszélt, nem tudta abban felfedezni ast, a mit ő érzett s a miről, bár ki sem mondta neki soha, mégis sejté, hogy az a szerelem.

Szerette Sault, mint jó ismeróst, barátot, búske volt rá a hírnél, a sikereinél fogva, de ez még nem

Törvényszék.

§ Felmentett orgazda. Özvegy Pataki Sándorné, siklósi lakosnő, tegnap orgazdaság és lopásra való felbujtás miatt állt a pécsi kir. törvényszék előtt. Bűne pedig az volt, hogy Futó Juliánát, a ki Zeke Lajos ev. ref. lelkésznel szolgált arra bújtotta fel, hogy lopja meg a szolgálatadóját a mi élelmi szert s egyebet sikerül neki el tulajdonítani, azt vigye el hozzá s ő a Futó Julisnak a táplálására fogja azt fordítani. Futó Julie erre rá is állt s több ízben lopott élelmiszert a szolgálatadójától s mikor a lopás kiderült, Futó Julisnak a gazdája megbocsájtván, az özvegy maradt a szőszban, mint orgazda és felbujtó. A lopást is csak egy év után tudta meg Zeke Lajos, mikor Hitre András, a ki közös háztartásban él az asszonyval, a feletti boszújában, hogy az özvegy kiadta neki az utat, elmondta a lelkésznek, hogy a szolgálója hogyan és miért lopta meg. A tegnapi végtárgyaláson azonban a vád Pataki Sándorné ellen nem talált beigazolásra s így a kir. törvényszék a vádlottat az orgazdaság és felbujtás vádjára alól jogérvényesen felmentette.

§ Megzálogolt tót. Podziabani György árvamegyei születésű, lancsuki lakos tavaly nyáron kukoricát akart lopni s mikor a földeken tiz csövet összeszedett, akkor kapták rajta Petz Konrád és Leib József, községi csőszök. Persze a tilosban járó tóttól zálogot vettek, még pedig a nyakából lekasz-

tott tariesznya alakjában, melyet azonban Podziabani György egy alkalmas pillanatban lekapott az azt vivő Petz Konrád válláról, sőt az így kifejlődött verekedés közben Petzet földre is vágta s jól meggyomroztta. Hatóság elleni erőszak vétségével terhelve állott ezért tegnap Podziabani György a pécsi kir. törvényszék előtt, ahol azonban ez a vád nem igazoltatott be rá, s csak jogtalan elsajátítás vétségében tünt ki a bűnössége s ezért a törvényszék 1 napi fogházra és 2 frt pénzbüntetésre ítélte a megzálogolt tótot, a ki az ítéletben megnyugodott; s az ellen az ügyész se apellálván, jogerőssé is vált nyomban az ítélet.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése márc. hó 21-én. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A honvédelmi tárca költségvetése járta. Hodossy Imre a honvédelmi miniszternek „Utasítás“ című rendeletét törvényellenesnek mondja; határozati javaslatot nyújt be, melyben egyes pontjainak megváltoztatását ajánlja.

Ugron Gábor rá mutat, hogy a jelenlegi honvédelmi miniszter egész működése alatt a honvédséget a közös hadsereg toldalékává iparkodott tenni, a mi lealázó. Oly nagy létszám mellett tüzérség, műszaki csapatok és vezérkar nélkül pedig tehetetlen az egész intézmény. Kölcsön kell kérni ilyeneket a közös hadseregtől. A közös hadsereg tisztjeinek áthelyezésében két célja van a miniszternek: bevinni egyrészt a honvédségbe a régi hagyományos osztrák zsoldos

szellemet, másrészt vigyázni, hogy a közös hadseregben a magyar elem nagyon el ne szaporodjék. Főlemlíti Kasits Péter rőpiratát. A miniszter magánügyeihez semmi köze; de kérdi, hogy igazak-e a többi vádak; igaz-e egyáltalában az alantosak közti viszonylatokban a nem érdem, hanem a protekció általi előléptetések? Ezeket megcáfolni kell, nem pedig szalváltatni kormányparti tüntetésekkel, a melynél Podmaniczky arculcsapja igazságszolgáltatásunkat. Persze, mert a mi honvédelmi miniszterünk hadügyminiszter akart lenni, azonban végtelenül csalódott. Tárcáját most unottan kezeli, távozzék tehát arról a helyről és adjon helyet ambiciózusabb erőnek. Beszéde végén határozati javaslatot nyújt be a honvédségnek tüzérséggel, műszaki csapatokkal és vezérkarral leendő ellátása iránt. (Hosszantartó viharos tetszés.)

Szünet után Remete Géza szólott, majd Fehérváry Géza b. honvédelmi miniszter kijelentette, hogy 24 évi működése alatt meggyőződhetek a honvédség iránt táplált szeretetéről. Elismeri a nemzet áldozatkészességét, de hát a tüzérség, műszaki csapatok kiképzéséhez nemcsak pénz kell, hanem idő is. A mostani szolgálati idő különben is kevés. Reflektál ezután több megjegyzésre. Kijelenti, hogy a honvédség a millenniumi ünnepek keretében méltóan fog résztvenni. Pongrác generális vádjával szemben, hogy a katonai karhatalmat választásoknál helytelenül használják, azt feleli, hogy Pongrác gróf, mint igen régen nyugdíjazott tábornok, az újabb szabályokat nem ismeri, a régiakat meg elfelejtette. (Óriási derűtség.) Gaudernak magyar születésű, magyarul beszélő tábornok, tehát mi akadály sem forgott fenn, hogy a magyar honvédséghez kineveztessek.

volt szerelem; szerelmet csak ábrándjai közben érzett iránta, mikor összehasonlította mindazokkal a fiatal emberekkel, a kiket ismert s a kik közül Saul szép férfias alakja, nagy, magas, szeszos lelke messze kimagaslott.

Ilyenkor aztán úgy érezte, hogy ennek az embernek a felesége tudna lenni; a miképen meghalna, elhagyatottságában, ha tudná, hogy Dömeházi Saul nem lehet az övé.

De mert csaknem mindennap látta, beszélt vele, megfigyelhette nyílt, férfias arcát, hallhatta szelid, kedves hangját; mind ennek a szerelemnek csak édes, csendes nyugalmas ábrándját érezte, s nem azt a szenvedélyt, mely az igazi szerelmet jellemzi s a mely ha életre tör, akkor életet kíván, követel magának minden édes, nyugalmas, csendes boldogság árán is.

Egyszer aztán az történt, hogy a mint Saul Vasnéval és Arankával beszélgetett egy alkonyatra hajló délután, csak berontott hozzájuk — minden ettiket ellenére — sietve, lihegve, gyorsan és nagy örömmel ujságolta:

— Gyermekeim, jó hirt mondom! Vendégünk lesz nemsokára, Dömeházi Athanáz az új apát, feljön, hogy kineveztetését megköszönje s itt tölti a nyarat a fővárosban!

S azután Saulhoz fordult és tréfás hangon korholni kezdte:

— S maga rossz, maga nagyon büszke ember! Még csak nem is beszélt soba nekünk a nagybátyja kineveztetéséről, pedig bizonyára hamarabb megírta ezt magának, mint nekünk!?

Saul szólt valami mentegetés felét a bárónó sza-

vaira, de aztán elhallgatott és úgy érezte, hogy gyűlölet alakjában ébred fel az ellenszenv a lelkében, amit mindig érzett Dömeházi Athanáz iránt.

S miközben Hortense bárónő magasztalva beszélt a finom modoru, megnyerő külsejű elegáns papról, a ki nem hiába régi nagy családból származik, de azon az uton is van, hogy püspök legyen valamikor, — Saul arra gondolt, hogy miért hozza utjába a végzet ismét ezt az embert. A ki az apjának a házasságát, a második feleségével megáldá; a ki később rákényszerítette a lelkében, testében egykép összetört emberre a jóságát, mintha csak vezekelni akarna valami, irányában elkövetett borzasztó bűnt. S a ki most idejön, hogy kiüldözze őt abból az egyetlen körből, hol nem a jeles, a hires, nagy sikereket elért fiatal embert kedvelik benne, hanem szeretik, mint régi jó ismerőst, beavatott régi jó barátot.

De az arca, mindeme gondolatok közben is, nyugodt, csendes maradt, el nem árulva azt a küzdelmet, mely odabenn dult a kebelében.

S nem is vettek észre semmit rajta se Vas Aranka, se Vas János özvegye, még kevésbé az öreg bárónó, a ki a jó ujság hatása alatti örömeben megeredt, szapora beszéddel fordult hozzá:

— Nem is tudja, kedves fiam, hogy én a nagybácsija sorsa iránt mennyire érdeklődöm. Azt meg nem is sejti, hogy a maga édes apjának a sorsába is mennyire belejátszottam egykor... fájdalom azonban szerencsétlenül.

Itt megállt szavai közben Hortense bárónó s a mint meglátta Saul arcán a sápadtságot, a mely kiült

Hogy csak később lett magyar állampolgár, ez lényegtelen formalitás. (Zajos ellenmondások balfelől.) Bolgár Fernúc azt állította, hogy szóló a honvédtiszteket államköltsegen utaztatja bizonytalan utikalandokra, ez hazugság.

Szilágyi Dezső elnök: (csönget.) Kérem a miniszter urat, tessék a parlamenti illendőség határait megtartani!

Fehérváry Géza b. honvédelmi miniszter védi a közös hadsereg egységes szellemét; végül kijelenti, hogy a Kasits-ügyben méltóságán alulinak tartja még csak választ adni is. Lits Gyula kételkedett szóló katonai képességében, hogy minő tiszt, minő gyatra huszár volt. Nos, hát nézze meg, tudja az ellenkezőt. De ön, a ki egész életében csak baka volt, azt nem tudja megítélni.

Két óra már elmúlt és még mindig Pongrác Károly gróf beszél személyes kérdés címén.

TÁVIRATOK.

— **Szeless Adorján kiadásának feltételei.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A francia hatóság értesítette a magyar bíróságot, hogy Szeless Adorjánt kiadja a csalás- és sikkasztási vád folytán, de kikötötte, hogy az ezek alapján kiszabandó büntetés kitöltése után Szeless 8 napig francia védnökség alatt áll, tehát ez idő alatt szabadon távozhatik az országból.

Vidéki hátralekosainkat tisztelettel kérjük, sziveskedjenek hátralekaikat mielőbb beküldeni.

Gabons-árak.

Hivatalosan feljegyzették Pécs szab. kir. város 1896 évi március 21. napján tartott hetivásárán.

Az árak métermázsánként számítatnak.

Buza 6.30—6.60; kétszeres 5.50—5.60; rozs 5.10—5.30; árpa 4.20—4.30; zab 5.30—5.60; búkköny 4.80—5.—; kukoricza 4.20—4.80; széna 1.50—1.70; szalma 1.—.

Kínaiat erős, mintegy 400 gabona-kocsi volt a piacon.

A budapesti áru- és értéktőzsde hivatalos árjegyzése.

— Március hó 21-én. —

Buza kétszárú	6.95—7.65
„ tavaszra	6.90—6.90
„ ősze	7.14—7.97
Ros	6.32—6.15
Árpa	4.90—5.35
Kukoricza	4.05—4.50
Zab	6.10—6.15
Káp. repce	24
Magy. aranyjárdék	122.—
„ koronajárdék	98.75
Regálé-kötvény	100.10
Magy. nyereménysoraj.	154.50
Tiszassabályozási köles.	142.50
Oszt. papírajárdék	160.50
„ aranyjárdék	192.—
„ koronajárdék	100.25
1864-iki sorajegy	192.—
Magy. vörös ker. soraj.	10.50
Oszt. rárk	18.50
Olasz	12.—
Bazilika-sorajegy	6.75
Jósziv-sorajegy	2.40
Német márka	59.85
100 frank (francia)	48.15
100 lira (olasz)	442.51
10 font sterling (angol)	77.83

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
 TAIZS JÓZSEF
 kiadó

Birtok eladó vagy bérbeadó.

Baranyamegye, **Gordisa határban**, egy a legjobb karban lévő

50 hold szántóföld és 30 hold rétből

álló birtok bérbeadó, vagy előnyös feltételek mellett, szabad kézből eladó.

Értekezhetni a tulajdonosnő özvegy **Bodis Gáborné** tanitónéval szóbelileg vagy írásban **Siklóson**, Hosszu-utca.

— Közvetítők kizárva. —

Hirdetések jutányos áron vétetnek fel kiadóhivatalunkban.

Becsét veszi

a legválasztékosabb étel is, ha nincs étvágyunk

Az étvágy gerjesztésére úgy mint mindennemű gyomor bajok ellen melegen ajánljuk t. olvasóink figyelmébe:

Egger dijjutalmazott Szódapasztilláit.

Kapható 30 kros eredeti dobozokban minden gyógyszerárban és nevesebb gyógyszerüzletben. Fő és szétküldési raktár

Egger A. fia

Nádor-gyógyszertára Budapesten, Váci-körút 17.

Amerikai szőlővesszők

Solonia, Rupestris, Monticola, Metallica, Nuevo, Mexicana, Taylor Narbonne, Fortworth, Martin vegyes, Rupestris, Riparia Portalis kaphatók **Tauszig Zsigmond** es. és k. udvari bornagykereskedőnél Pécsen.

!Olesó csehországi tollu!

5 kiló uj, jóminőségű, fosztott, portól mentes tollu 4 frt 80 kr., 5 kiló finomabb 6 frt; 5 kiló hófehér, pehelylágyságu 9, 12, 15 frt; 5 kiló félpehely 6, 7

frt 20 kr, 9 frt; 5 kiló hófehér, pehelylágú, fosztatlan tollu 12, 15 frt. Pehely egy félkiló 1 frt 80 kr., 2 frt 40 kr., 3, 3 frt 30 krig.

Tüzött paplanok

igen jó minőségűek, darabja 2 frt 30 krtól fölfelé.

Megrendelések franco utánvétellel eszközöltetnek.

Nem tetsző áruk becséréltetnek vagy visszavétetnek.

A megrendelésnél kérjük a pontos címet.

Benedickt Sachsel,

Klattau 475, Böhmen.

Legujabb szenzációs találmány.

Feülmulthatatlan! Bámulatos olesó! Egyetlen a maga nemében!

— **Egyszer és mindenkorra** —

Uj!

elegendő ha vásárol két forintért egy elpusztithatlan kitűnő és ujonnan feltalált cs. kir. szabadalommal védett

Uj!

kézi mosógépet kararai márványból

„Hlavacsek szabadalma.”

Legjobb valamennyi köst! Az anyag keménysége folytán elpusztithatlan és mindig sima. Találmányunk fölötté áll minden eddigi kézi mosó gépnek, minthogy csakis finoman készült és főképen kararai márványból készül, finomsága és simaságánál fogva a legtisztább, kifogástalan és gyorsabb mosás éretik el, mint bármily más mosógép által. Megbízásoknak, darabonkinti 2 frtjávali leggondosabb kivitelére, bármily mennyiségben ajánlja magát

tisztelettel

a cs. kir. kizár. szab. vállalat márvány-mosógépek készítésére, valamint szobrászati műtárgyak műterme

Hlavacsek V. és Fia Strakonitz-ban.

Ismét eladók és ügynökök magas jutalékban részesülnek.

Cs. és kir. szab.

Zentler-féle

férfi- és gyermekruha-
raktár Pécsen, király-
utca, Bazár épület, a
városházával szemben.

„Hilfenium-
öltönyök“

a legújabb és legdiver-
tebbek

Lodenposztóból

a legdurvább választék-
ban, továbbá tavaszi
felöltők, felső kabát-
ok, haveloc, és öltö-
nyök a legújabb
angol és francia szö-
vetékből bámulatos ol-
csó árakon ajánl a

ZENTLER-félecs. és kir. szab. uri és gyermekruha-
raktár

Pécsen, Király-utca 1. sz., Bazárépület.
Figyelmeztetés! Eszen legújabb loden-
posztók általánosan elismert tartósága
által azon kedves helyetbe vagyok,
hogy annak minősége valamint olcsó ára
folytán minden külföldi és fővárosi leg-
nagyobb hasonló cségekkel verseny-
ezek!

Legjobb szer pócoló, behák, házi bögrék, moly, a házi
szőnyegen lévő élődőg állat stb.

Zacherlin

Kitünő hatásu. Ugy öl — mint semmi más

szer mindennemű férget és ennél fogva az egész világon híres és keresett. Ismertető
jelei: 1) az elzárt üveg, 2) a „Zacherl“ név.

Nyomatott Taiss Józsefnél Pécsen, 1896.

Arverési hirdetmény.

Ezennel közhirre teszem, hogy az **Esterházy hercegi hitbizomány Kaposvári uradalmához** tartozó következő ingatlanok u. m.:

1. **Kaposvárott** a Széchényi-tér és Korona-utca sarkán fekvő

„Koronához“ czimzett nagy vendéglő

mely a Kaposvári 1-ső főtkv. kaposvári 1. sz. betétében 8. sor és 190. hrsz. a. van felvéve melléképületeivel együtt.

2. **Kaposvárott** a Széchényi-téren fekvő **5. sz. lakház**, mely a Kaposvári 1-ső főtkönyv kaposvári 1. sz. tkvi betétében 19. sor és 440. hrsz. a. van felvéve, végül

3. **Kaposvárott** a Széchényi-téren fekvő **6. sz. lakház**, mely a Kaposvári 1-ső főtkönyv kaposvári 1. sz. tkvi betétében 18. sor 439 hrsz. a. van felvéve;

Kaposvárott a „mezőgazdasági iparrészvény társaság“ Üzletigazgatóságának irodájában 1896. év április hó 20. napján d. e. 9 órakor tartandó írásbeli ajánlattal összekötött magán nyilvános árverés útján el fognak adni.

Az írásbeli lepecsételt s kellő bántéppénzzel ellátott vételi ajánlatok alulírottához 1896. év április hó 15 napjáig adandók be.

Az árverési felvételek **Dombóvárott** az alulírottnál és **Kaposvárott** **Ihrig Rudolf** ker. mérnök urnál betekintethetők.

Dombóvár, 1896. március hó 18.

Paál József s. k.
ker. felügyelő.

Kapható Pécsen:

Grünbuth és Hirschler
főraktár
Alt és Böhm
Berecz Károly
Buriás Mátyás
Clement Antal
Deutsch Lipót,
Dobozay Antal
Eizer János
Gyimóthy Gyula
Hampel Ede
Herdlein Lajos
Hollósy Adolf
Klobucsár Mihály
Köszl János
Lill János
Lang Herman fia
Lehner János
Markus S.
Mautner Mór
Molnár János
Mitsky Mór
Póth Vilmos
Praindl Gyula
Reeh Vilmos ösv.
Reinfeld A.
ifj. Rézbányai János
Schäffer Andor
Schweitzer Keresztély
Simon János
Sipőcz István gyógy.
Sperl Vilmos
Spitzer Jakab
Spitzer Sándor fia
Wallerstein R. utóda
Weber Ferencz
Wertheimer Ch
Zeivánovits Károly

Pécs-Bányatelep:
Victualien Mag. der D.G.H.
Gebhardt István

Bar.-Szabolcs:
Pollák Gábor

Bonyhád:
Ernel Adolf
Traiber A. V.

Dombóvár:
Kacsóvics Janó
Pauncz Adolf
Schneckenberger Rob.
Spitzer Imre

Német-Bóly:
Kann Lipót.

Szigetvár:
Fried Dávid
Oscodál Gusztáv
Szalay József

Bar.-Szt.-Lőrincz:
Gebauer Tivadar
Szulok:
Fried Zsigmond

Villányon:
Gyimóthy Jákó.

Vörösmart:
Thury Dénes gyógyász.